

ΤΟ ΑΣΤΥ

ΕΤΟΣ Α'

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ. 1

39 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΕΛΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 39

Ἡ συνδρομὴ ἐτησίᾳ καὶ προπληρωτὶα διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ δραχ. 12, διὰ τὰς ἑπαρχίας δραχ. 15 καὶ διὰ τὸ ἑξωτερικὸν δραχ. 20. Ἀγγελίαι καὶ εἰδοποιήσεις καταχωρίζονται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα ἐπὶ ἰδιαιτέρᾳ συμφωνίᾳ.

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 15

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 8 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1885

Τὰ προγράμματα τῶν ἐφημερίδων, ὅπως οἱ ἐναρκτήριοι λόγοι, ὅπως τὸ νικινέλαιον, ὅπως τὰ κλειδοκύμβαλα τῶν δεσποινίδων τῆς συνοικίας, ὅπως τὰ ἐπιδοτήρια τῶν δικαστικῶν κλητῆρων καὶ παντοῖα ἄλλα παραπλήσια, καταλέγονται εἰς τὰ φορτικά καὶ ἀνούσια ἐκεῖνα πράγματα, ἅτινα ἐφεῖρεν ὁ θνητὸς πρὸς βάσανον τῶν ὁμοίων του.

Εἴπομεν λοιπὸν ἐκδίδοντες τὸ παρὸν πρῶτον φύλλον τοῦ ΑΣΤΕΟΣ: Παρελθέτω τὸ ποτήριον — ἢ κάλλιον εἰπεῖν τὸ ἐκδόριον τοῦ προγράμματος — ἀφ' ἡμῶν καὶ τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν! Καὶ ἀντὶ νὰ καταφύγωμεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν ὀγκώδη μεγαλαυχίαν, ἣν κανεὶς δὲν πιστεύει, καὶ εἰς τὴν ζύμωσιν τῶν κοινοτοπιῶν, προσεκαλέσαμεν ὅλους τοὺς ἡμετέρους συνεργάτας παντὸς εἶδους καὶ παντὸς φύλου καὶ τοὺς παρεκαλέσαμεν νὰ λάβῃ ἕκαστος κατὰ σειράν τὸν λόγον καὶ ἐκθέσῃ ἐν ὀλίγοις τὴν ιδιότητά του, τὸν χαρακτήρα του, τὰς διαθέσεις του καὶ τὴν πορείαν ἣν θὰ τηρήσῃ ἐν τῇ μεθ' ἡμῶν συνεργασίᾳ. Ἡ πρωτοφανὴς αὕτη παρέλασις γενήσεται κατωτέρω καὶ τοιοῦτοτρόπως τὸ κοινὸν θὰ γνωρίσῃ ἀπευθείας τοὺς κυριωτάτους τῶν ἡμετέρων τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων συνεργατῶν, θὰ συνειθίσῃ ἀπὸ τοῦδε εἰς τὸ ὄφος τῶν καὶ θὰ εὐχαριστηθῇ περισσύτερον, ὥς ἐλπίζομεν, ἀπὸ τὴν ἀφελῇ καὶ ἀπέριτον ταύτην παρουσίαν παρά ἀπὸ τὴν δύσπεπτον κομπορρημοσύνην τῶν συμπαγῶν προγραμμάτων.

Μίαν ἐξήγησιν ὁμῶς, μίαν διασάφησιν κρίνομεν ἀναγκαίαν καὶ ἐκ τῶν περιστάσεων ἐπιβαλλομένην. Ὅτε ἐδημοσιεύθη καὶ ἐκυκλοφόρησεν ἡ ἀγγελία περὶ τῆς προσεχούσης ἐκδόσεως τοῦ ΑΣΤΕΟΣ τὸ πᾶν ἡρέμει. Ἡ πολιτικὴ

ἦτο νεναρκωμένη· οἱ ὑπουργοὶ ἐταξείδευον ἐκ περιτροπῆς· οἱ βουλευταὶ ἀνεπαύοντο ἐκ τῶν σωματικῶν ἀγώνων τῶν· ἀπελύοντο κατὰ σύμπτωσιν ταυτοχρόνως ἐκ τῆς ὑπηρεσίας οἱ ἡμίονοι τοῦ πυροβολικοῦ καὶ οἱ διδάσκαλοι. Ἀλλ' ἡ χώρα ἡμῶν εἶνε ἡ κατ' ἐξοχὴν χώρα τῶν ἀπροόπτων. Διὰ μίαν τὴν θρασὺν πραξικόπημα τῶν Βουλγάρων ἀνεστάτωσε τὸ πᾶν· πολεμιστῆριοι παιᾶνες ἀντηχοῦσι ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς Ἑλλάδος· καλοῦνται εἰς ἐπιστράτευσιν οἱ βουλευταί, οἱ ἑφεδροὶ καὶ αὐταὶ αἰσκιὰ τῶν προγόνων· κροτοῦσι τὰ τύμπανα, ἤχοῦσιν αἱ σάλπιγγες, ἀλαλάζουν οἱ ῥήτορες, οἰμῶζουσιν οἱ ποιηταὶ καὶ μία γενικὴ φωνὴ ἀκούεται: Ζήτω ὁ Πόλεμος!

Καὶ τὸ ΑΣΤΥ λοιπὸν; . . . Θὰ εἶνε πολεμικόν; θὰ εἶνε σοβαρόν; Ὁχι, κύριοι, τὸ ΑΣΤΥ θὰ μένῃ ἐκεῖ ὅπου κελεύει ὁ προῶρισμός του· θὰ εἶνε ἀντίρροπον εὐθυμίας ὄχι παραχόρδου, ὄχι ὀχληρᾶς, ἀντίρροπον μάλιστα εὐχάριστον καὶ ἀναγκαῖον ἐν ἡμέραις σοβαρότητος. Τηρεῖ τὸ μεῖδιμά του καὶ τὸν ἠθισμὸν του χαριεντισμὸν διὰ πᾶν τὸ παράξενον, πᾶν τὸ ἀσυμβίβαστον μὲ τὰς περιστάσεις, διὰ πᾶν ὅ,τι περιορίζεται ἐντὸς τοῦ κύκλου τῆς ἱλαροτραγωδίας. Ὅταν ἐπιστῇ πράγματι ἡ ἡμέρα τῶν ἔργων, τότε καὶ τὸ ΑΣΤΥ θὰ θυσιάσῃ προθύμως καὶ αὐτὸ τὸ μεῖδιμά του ἐν ἀνάγκῃ χάριν τοῦ κοινοῦ καθήκοντος καὶ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος.

Καὶ νῦν ὁ λόγος εἰς τοὺς συνεργάτας μας.

Λοιπὸν ἐπιμένετε; Θέλετε κα' ἐγὼ νὰ προβῶ εἰς τὸ ἀπότολμον βῆμα; Θέλετε νὰ καταλίπω τὰς ἀσχολίας τοῦ φύλλου μου καὶ νὰ συμμερισθῶ τὰς ἀσχολίας τοῦ φύλλου σας;

Ἔστω· τὸ ἀποφασίζω χάριν τοῦ ΑΣΤΕΟΣ. Τὸ ὄνομα τῆς ἐφημερίδος σας μοὶ παρέχει τὴν ἐγγύησιν ὅτι θὰ ἔχω εἰς τὰς στήλας αὐτῆς, ὅσαςκις παρουσιάζομαι, συνοδίαν ἀνδρῶν εὐ ἡγμένων καὶ ἡ παρουσία μου ἀφ' ἑτέρου, δι' ἣν πολλοὶ θὰ ξενισθῶσιν ἴσως ἀποροῦντες πῶς μία γυνὴ μόνη ἀποτολμᾷ νὰ εἰσχωρῇ ὥς συνεργάτις εἰς ὅμιλον ἀνδρῶν καὶ μάλιστα δημοσιογράφων, — καὶ μὴ πρὸς βάρος! — θὰ εἶνε ἐγγύησις ἀπέναντι τοῦ κοινοῦ ὅτι τοὺς δημοσιογραφικοὺς ἀγῶνάς σας καὶ τὴν πορείαν σας ἐν γένει θὰ διέπῃ πνεῦμα ἡρέμου καὶ ἀβρᾶς μετριοπαθείας.

Περὶ πολιτικῆς ὀλίγον θὰ μεριμνῶ· εἰς τὰ σοβαρὰ κοινωνικὰ ζητήματα δὲν εἰμαι εἰδήμων· τὴν φιλολογίαν καὶ τὴν καλλιτεχνίαν ἀφίνω εἰς δεξιωτέρας χεῖρας. Ἀλλ' ὅπου δύναται νὰ ἐπεμβῇ ἀρμοδίως ἡ γυναικεῖα δικαιοδοσία, ἐφ' οἷου δῆποτε ἀναφουομένου ζητήματος τὸ ὅποῖον ἤθελεν ἀνάγεσθαι

εἰς τὸν κύκλον τοῦ χαρακτηῖρος καὶ τῶν γνώσεων τοῦ θήλεος φύλου, ἀπὸ τῆς μετρικῆς στοργῆς μέχρι τῶν φαλμαλαδῶν καὶ ἀπὸ τῆς Μπουμπουλίνης μέχρι τῆς κυρίας Ὠδραί, θὰ εὐρητε πάντοτε πρόθυμον τὴν ταπεινὴν συνεργασίαν μου.

Ὑπὸ τὸν ἀπαράβατον ὅρον ὁμῶς νὰ διορθῶνται ἐνίοτε τὰς ἀνορθογραφίας μου!

ἡ Μηροσία

Σημ. τῆς Λιενθ. τοῦ ΑΣΤΥΟΣ. — Προβῆτε, κυρία, προβῆτε μὲ θάρρος! Τὸ ΑΣΤΥ ἀγάλλεται καὶ καυχᾶται ὅτι σὺν τῇ ἐμφατίσει του ἔχει τὴν τιμὴν νὰ παρουσιάσῃ αὐτὸ πρῶτον εἰς τὰ κοινὰ τὴν πρώτην ἑλληνίδα δημοσιογράφον. Χάρων τοῦ ἐκτόχτου τούτου γεγονότος προβῆτε καὶ ἡμεῖς μετὰ θάρρους εἰς τὸ βῆμα ὅπου δὲν εἶνε καὶ τόσον ἀπότολμον ὅσον φρονεῖτε. Συλλογισθῆτε πόσα βήματα ἐκτελεῖσαι οἱ κατ' αὐτὰς ἀσκούμενοι ἐθαλόνται καὶ ἐρεθίζονται καὶ μὴ λυπηθῆτε τὰ κόμηται καὶ σεις ἐν καὶ μόνον! . . .

Ὡς πρὸς τὰς ἀνορθογραφίας σας ἡσυχεῖτε! Μεταξὺ τῶν χειρογράφων σας καὶ τοῦ δημοσίου μεσολαβοῦσιν οἱ στοιχειωθεῖται, ἐξ ὧν πολλοί, σὰς διαβεβαιῶμεν, εἶνε μᾶλλον ἐγγράμματοι ἀπὸ τινος ἐφηγητῆος.

Κικιρίκου, κικιρίκου! Κάμετε καὶ μένα θέσι, νὰ σὰς πῶ τὸ πρόγραμμά μου μὲ τὸ κόκκινόν μου φέσι. Κόκκορας κ' ἐγὼ ἀντάρτης ἐν τῷ μέσω τῶν ἄλλων, κόκκων, κούκων, κικιρίκων καὶ λοιπῶν κοκκορομυῶν, κάθε χαρὰν γὰρ θὰ ψάλλω, «αἶ, καλοὶ μου συμπολίται, κικιρίκου, κικιρίκου, ἀπ' τὸν ὕπνο σηκωθῆτε, σηκωθῆτε κ' ὁ ἐχθρὸς μας καταφθάνει στὰς Ἀθήνας καὶ μᾶς σφάζει τοὺς κοκκορούς καὶ τοὺς γάλλους καὶ τὰς χήνας». Κικιρίκου . . . ἀλλὰ βλέπω ἐνθουσιασμόν μεγάλο καὶ μὲ πρὸς μεγάλη ζέση τὸ ἐωθινόν μου ψάλλω. Καὶ τ' αὐτίξ σας ἡ φωνή μου θὰ κουφαίνει ὁλοένα ὥς νὰ σφάζετε μὲ λύσσα τοὺς Βουλγάρους ἢ . . . ἐμένα.

Ζητεῖς παρ' ἀπλοῦ ἀστού νὰ γείνη ἀστεῖος πρὸς χάριν σου. Καί, τίς οἶδε; σοῦ φαίνεται ἴσως καὶ εὐκολος ἡ ἐκπλήρωσις τῆς αἰτήσεώς σου. Ἀλλ' ἐσυλλογίσθης πόσας δυσκολίας ἔχει τὸ πρᾶγμα, καθ' οἷον δὲποτε σημασίαν καὶ ἂν ἐκλάβης τὴν λέξιν ἀστεῖος; Ἄν ἔχῃ τὸ ἀτύχημα ὁ φίλος σου νὰ εἶνε ἀστεῖος, εἶνε δυνατόν νὰ σοῦ τ' ὁμολογήσῃ; τὸ γνωρίζει ἄρα γε αὐτὸς ὁ ἴδιος; ἂν δὲ τὸναντίον ἔχῃ τὸ εὐτύχημα νὰ εἶνε ἀστεῖος, κατὰ τὴν ἄλλην, τὴν ἐνεργητικὴν ἐννοίαν—σοῦ φαίνεται εὐκόλως νὰ κενῶνῃ τὴν ἀστεϊότητά του ὅχι ὁσάκις τὴν ἔχει, ἀλλ' ὁσάκις τὴν θέλεις; Βλέπεις λοιπὸν ὅτι δὲν ζητεῖς πράγματα εὐκόλα. Ἀλλ' εἶνε ἀστὸς καὶ αὐτός, καὶ ἐπομένως ὑπήκοός σου. Ἄν τὸν νομίζης ἀστεῖον, κατὰ τὴν πρώτην ἐκείνην σημασίαν, κάμε τον ὅ, τι θέλεις. Εἶνε συνεργάτης σου χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ, ὡς ἔλεγεν ὁ μακαρίτης Χάνει. Ἄν πάλιν φρονῇς ὅτι δύναται ἐνίοτε, ἀρῇ καὶ ποῦ, κατὰ τὸ κοινὸν λόγιον, νὰ παραθέτῃ καὶ αὐτὸς μικράν τινα παροψίδα εἰς τὴν τράπεζάν σου, πρέπει νὰ ἔχῃς ὑπομονήν, καὶ νὰ μὴ

ζητῇς νὰ σοῦ γράψῃ εὐφύας εἰς ὥρας ὀρισμένας, ὅπως γράφει ὁ Ἀντωνιάδης τοὺς στίχους του. Ἀὐτὰ τὰ πράγματα δὲν εἶνε διὰ τὸν καθένα, οὔτε καθ' ἡμέραν γίνονται, — χάριτι θεῶν!

Spas

Κ' ἐγὼ λοιπὸν ἐστὶν ΑΣΤΥ ἀτρόμητος θὰ γράφω, μὲ θούρια καὶ σμπάρα θὰ ἐνοχλῶ τὸ γένος, σὲ κόκκινον μελάνι τὴν πένα μου θὰ βάζω καὶ θὰ ζητῶ πολέμους ἐστὶν τρύπα μου χωμένος. Κάμετε ἴσοι τόποι σ' ἐμένα τὸ ποντίκι . . . σὰς ἔφαγα . . . βαρδᾶτε . . . ἢ θάνατος ἢ νίκη!

Λουρὸς

Κατῆλθον χθὲς ἐκ τῶν Νεφελῶν διὰ τῆς καλῆς τοῦ Σωκράτους. Τὸ ταξίδιον δὲν εἶνε πολὺ εὐχάριστον, ἀλλὰ σὰς διαβεβαιῶ ὅτι εἶνε ἀπειράκις προτιμότερον καὶ ἀσφαλέστερον ἀπὸ τὰ ταξίδια τῶν ἑλληνικῶν σιδηροδρόμων.

Ἦμην περίεργος νὰ ἴδω τὸ Ἄστυ σας· περιεπλανήθην ἐπὶ ἀρκετὴν ὥραν καὶ διεσκέδασα πολὺ. Κατὰ πρῶτον κατεδιώχθην ἀνηλεῶς ὑπὸ τῶν κυνῶν, ἔπειτα ἐνέπεσα εἰς χεῖρας λωποδυτῶν καὶ τελευταῖον εἰς ἓνα βόθρον, ὁποῦθεν μ' ἐξήγαγεν ἡ εὐσπλαγχνία ἐνὸς ἀστυνομικοῦ κλητῆρος. Ἐπειδὴ ὁμῶς ἔκαμα τὴν ἀνοησίαν νὰ τῷ ὁμιλήσω εἰς ἀρχαίαν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, μ' ἐξέλαβεν ὡς Βερουτιανὸν ἐπαίτην καὶ ἤθελε νὰ μὲ ὁδηγήσῃ εἰς τὸ κρατητήριον· ἀλλὰ μὲ ἠλευθέρωσεν ἅμα τῷ εἶπα ὅτι εἶμαι αὐτόχθων καὶ ὑπέθεσεν ὅτι θὰ ἔχω σχέσεις μὲ κάποιον ἐκ τῶν βουλευτῶν τῆς Ἀττικῆς.

Ζεῦ βασιλεῦ! τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν σας εἶνε ἀπέραντον ὡς καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν μου! Τὰ πολιτικά σας ἔμαθα ἀπὸ ἓνα σαλεψῆν μεθ' οὗ περιῆλθα τὴν πόλιν περὶ τὸ λυκαυγές· ἀλλ' αὐτὸς ἦτο ἐνθουσιασμένος ἀπὸ τὰ ἐμβατήρια τῶν ποιητῶν καὶ ἐμεγάλωνε τὰ πράγματα!

Εἶδα πολλὰ ἀξιοθέατα μέχρι τοῦδε· εἶδα τὴν Γενοδέφαν, τὸν ἐξώστην τοῦ δημαρχείου, τὰ γραμματοκιβώτια, τὸ προεδρεῖον ἐνὸς συλλόγου, τοὺς νεκροφόρους, τὰς ζυθοπώλιδας· εἶδα καὶ τὴν θέσιν ὅπου θὰ στηθῇ τὸ ἄγαλμα τοῦ Γλάδστωνος. Τὰ ἦθη σας εἶνε πολὺ περίεργα καὶ θέλω νὰ τὰ σπουδάσω καὶ νὰ δημοσιεύσω ἔπειτα τὰς ἐντυπώσεις μου μὲ τὴν συνήθη μου σκαιὰν εὐκρίνειαν καὶ ἀπλοϊκότητα.

Γ. Γ. — Κρίνω ἐπάναγκες νὰ δηλώσω ὅτι ἂν καὶ κατῆλθον ἐκ Νεφελῶν δὲν ἔχω τὴν τιμὴν νὰ συμμερίζωμαι τὰς θεωρίας τοῦ ἀξιοτίμου κ. Ῥηγοπούλου.

ΣΤΡΕΨΙΔΟΗΣ

Ἄν ἐζητεῖτο λέξις δυναμένη μόνη αὐτὴ νὰ συνοψίσῃ τὴν ὅλην ἡμῶν κατάστασιν, ἀναμφιβόλως οὐδεμία ἄλλη θὰ ἦδύ-

νατο νὰ ἐκπληρώσῃ τοῦτο ἀκριθέστερον καὶ ἐκφραστικώτερον ἢ τὸ μονοσύλλαβον καθολιστικὸν λεξίδιον τῆς χρηματικῆς αἰστοῦ κρίκ. Αὐτὴ ἡ κυβέρνησις ἐκήρυξεν ἀπὸ πολλοῦ τὸ οἰκονομικὸν κράκ. Ἡ φιλολογία μας εὐρίσκεται εἰς διηνεκές κράκ γενναίων ἐμπνεύσεων καὶ ἀξίων λόγου ἔργων. Κράκ πολιτικῶν ἀνδρῶν, κράκ κοινωνικῶν συμβόλων, μεγάλων ἐπιχειρήσεων, αξιοσημιχονεύτων πράξεων, κινήσεως, ζωῆς. Ἐν τῷ μέσῳ λοιπὸν τῆς κρακαστροφῆς ταύτης μεταφέρων τὴν σκηνὴν μου ἀπὸ τοῦ ἀοιδίου ΑΣΜΟΔΑΙΟΥ εἰς τὸ ΑΣΤΥ νομίζω ὅχι ἄκαιρον νὰ κρατήσω τὸ διακριτικὸν αὐτῆς σῆμα, ἐλπίζων ὅτι δὲν θὰ εὐρεθῇ κανεὶς κακόβουλος λογοπαίκτης νὰ παρατηρήσῃ, ὅτι αἰετοτε ἐκ στόματος κόρακος ἐξελεύσεται

Κράκ

Προθύμως ἀποδέχομαι καὶ ἐγὼ τὴν πρόσκλησίν σας καὶ εἰδοποιῶ καὶ τὸ κοινὸν καὶ τὴν διεύθυνσίν σας ὅτι συχνά, πολὺ συχνά θὰ γράφω εἰς τὸ φύλλον σας... Ταῦτα καὶ μένω τὰ λοιπὸν ὁ ἔσχατος τῶν φίλων σας

Guettius

Τάδε ἐφθέγγετο Κύριος πρὸς Ἀββακούμ τὸν υἱὸν Μαλαχίου:

Δεῦρο ἀνάστα καὶ πορεύθητι εἰς Ἄστου, ὅτι ἡμέραι ἀγγαρείας ἐπέστησάν σοι.

Καὶ ὠδήγησε πνεῦμα Κυρίου τὸν Ἀββακούμ τὸν υἱὸν Μαλαχίου διὰ τῆς ἀμμιώδους ἐρήμου τῆς λεωφόρου Πανεπιστημίου μέχρι τοῦ γραφείου τοῦ ΑΣΤΕΟΣ.

Καὶ ὁ ἀριθμὸς τοῦ γραφείου ΑΒ', καὶ ἦν ἀριθμὸς νεαρός διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν ἀριθμοὺς ἐν ταῖς οἰκίαις τῶν Ἀθηνῶν.

Καὶ ἀναστὰς ὁ διευθυντὴς τοῦ ΑΣΤΕΟΣ ἔφη πρὸς με τὸν υἱὸν Μαλαχίου:

— Τί γινώσκεις ποιεῖν;

Καὶ ἀπεκρινάμην ἐγὼ ὁ Ἀββακούμ καὶ εἶπα:

— Δέσποτα μικρὸς εἰμι καὶ ταπεινός· οὐ γινώσκω γὰλλικὴν χρηστομάθειαν ὥς περ ἀνταποκριταὶ ἐφημερίδων, οὐ γινώσκω ἀνατομίαν ὥς περ Πύρλας, οὐδὲ δραματοποιεῖν ὥς περ Ἀρνιωτάκης· ἀλλὰ καὶ προφητείας καὶ ὁράματα καὶ χρησμούς ταῦτα ἐπίσταμαι καὶ γράφω.

Καὶ εὐθέως ἠκούσθη βροντὴ ἰσχυρὰ ὥς περ ἀπάντησις Καλλιγᾶ καὶ φοβηθεὶς ἀπῆλθον.

Αββακούμ

Διὰ τοῦ παρόντος ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου, ἰσχύοντος ὡς ἂν ἐγένετο εἰς δημοσιογραφεῖον, δηλῶ ὁ ὑποφαινόμενος, ὅτι μὴ δυνάμενος νὰ ἐγγραφῶ εἰς τὸν κατάλογον τῶν συνδρομητῶν σας, ἔνεκεν τοῦ οἰκονομικοῦ προγράμματος τῆς κυβερνήσεως

μου, εὐρίσκω εὐθηνότερον νὰ ἐγγραφῶ εἰς τὸν κατάλογον τῶν συνεργατῶν σας.

Δὲν ὑπόσχομαι πολλά. Ὡς ἀκόμα ἀστοιχείωτος, ἔχων δηλ. ἰδιότητες ἀσυμβιβάστους δι' ἓνα καλὸν συνεργάτην, θὰ προσπαθῶ, νὰ μὴ κηρυχθῶ τοῦλάχιστον ὑπὸ τῶν ἀγνωστῶν μου ἀστῶν... γχώρητος διὰ τὴν τόλμην μου.

Ὅπως ἰδιωκὸς σας,

μδ.

Σημ. Διευθ. — Ἰμ διατετέρω καὶ ἡμεῖς παραδίδομεν εἰς τὴν κοινὴν περιφρόνησιν καὶ τὴν κοινὴν ἀγανάκτησιν τὸν ἐργάτην τοῦ ἀνωτέρου στογερῶς γλωσσικοῦ πραξικοπήματος.

Κυρίαι καὶ Κύριοι,

Εἰς τὸ Ἄστου τοῦ Περικλέους αἱ ἀσφαὶ περιήρχοντο τὰς ἀγυῖας ἐρωτῶντες:

— Λέγεται τι καινόν;

Εἰς τὸ ΑΣΤΥ τῶρα τὸ παρὸν καὶ ἐγὼ θὰ κάμω τὸ ἴδιον, θὰ σᾶς ἀνακοινῶ δὲ ὅ, τι μανθάνω εἴτε περίεργον εἶνα, εἴτε ἀστεῖον, εἴτε αἰσθηματικόν, εἴτε σκανδαλιστικόν.

Ἄξιος

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Γ. ΠΕΤΜΕΖΑΣ

Τοῦ βουλευτηρίου αἱ πύλαι ἀνοίγονται μετὰ τινὰς ἡμέρας καὶ οἱ πατέρες τοῦ ἔθνους καλοῦνται ὅπως συνεδριάσωσιν ὑπὸ ἐκτάκτους ἀληθῆς καὶ κρίσιμους περιστάσεις.

Τὸ ΑΣΤΥ ἀναλαβὸν διὰ τοῦ προγράμματος τοῦ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ δημοσιεύῃ καὶ εἰκόνας τῶν ἐπιφανῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς ἡμετέρας χώρας ἀρχεται ἀπὸ τῆς εἰκόνης ἑνὸς νεκροῦ.

Ὁ θάνατος ἀφῆρπασε τὸν ἐγκριτὸν βουλευτὴν Καλαβρότην ἐν ἡμέραις σοβαραῖς, ὅτε ἠδύνατο πολλὰς νὰ παράσχῃ εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου ἐκδουλεύσεις διὰ τῆς πέρας, τῆς συνέσεως καὶ τῆς υλοποιήσεως. Πολλοὶ μετὰ λύπης θὰ ἴδωσι κενὴν τὴν ἔδραν τῆς δεξιᾶς πτέρυγας παρὰ τὸν διάδρομον, ἔνθα συνήθως ἐκάθητο ὁ Ἀθανάσιος Πετμεζᾶς μετὰ τὸν ἱστορικὸν τοῦ σκουφὸν καὶ μετὰ τὰς διόπτρας του, ὅπου ἀνηγείρετο ἐκάστοτε καὶ περιήρχετο τὴν αἰθούσαν ὑποσκάζων κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη καὶ λαμβάνων τακτικώτατα δραγμῖδα ταμβάκου ἐκ τῆς ταμδακοθήκης τοῦ κ. Βλ. Βαλτινοῦ. Καὶ μετὰ λύπης πολλοὶ θ' ἀναμνησθῶσι τὰς ἀπὸ τοῦ βήματος ζωηρὰς τοῦ χειρονομίας καὶ τὴν εὐχὴν καὶ ζωντανὴν φηγορείαν του, ἥτις ὅσας ἡγείρετο ὑπεράνω τῶν ταπεινῶν κομματικῶν ζητημάτων καὶ ἀνεφείρετο εἰς συμφέροντα τιμιώτερα καὶ εὐγενέστερα συνεκίνει καὶ ἠλέκτριζε τοὺς πάντας.

Φόρον συμπαθείας ἀποτίνοῦσα πρὸς τὴν μνήμην αὐτοῦ ἡ ἡμετέρα ἐφημερίς διασώζει εἰς τὰς στήλας αὐτῆς τὴν ἐκφραστικὴν μορφήν του, δημοσιεύουσα τὴν ἀνωτέρω εἰκόνα, χαραχθεῖσαν ἐπὶ τῇ βάσει παλαιᾶς καὶ ἀτελοῦς φωτογραφίας, ὡς μὴ ὑπαρχούσης δυστυχῶς ἄλλης.